

פרשת תצוה – שבת קודש

ל (א) וְעָשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטָר קִטְרֵת עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: א וְתַעֲבִיד מִדְּבָחָא, לֹא־קִטְרָא עֲלוּהִי קִטְרֵת בְּסִמִּין; דָּאֲעִי שִׁטִּין, תַּעֲבִיד יִתִּיה.

כ"א מקטר קטורת: להעלות עליו קטור עשן סמים:

(ב) אֹמֶה אֲרָכּוֹ וְאֹמֶה רָחְבּוֹ רְבֹועַ יְהִיָּה וְאַמְתִּים קָמְתוּ מִמֶּנּוּ קִרְנָתָיו: ב אֲמֵתָא אֲרַכִּיה וְאַמְתָּא פְתִייה, מְרַבַּע יְהִי, וְתִרְתִּין אֲמִין, רֹמִיָּה; מִנִּיה, קִרְנוּהִי.

(ג) וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גִּגְלוֹ וְאֶת־קִירָתָיו סָבִיב וְאֶת־קִרְנָתָיו וְעָשִׂיתָ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב: ג וְתַחֲפִי יִתִּיה דְּהַב דְּכִי, יֵת אֲגָרִיה וְיֵת פְּתִלוּהִי סָחור סָחור וְיֵת קִרְנוּהִי; וְתַעֲבִיד לִיה זִיר דְּדָהָב, סָחור סָחור.

כ"א את גגו: זה היה לו גג אבל

מזבח העולה לא היה לו גג אלא ממלאים חללו אדמה בכל חנייתם: זר זהב: סי' הוא לכתר כהונה:

(ד) וּשְׁתִּי טַבַּעַת זָהָב תַּעֲשֶׂהָ לּוֹ | מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי צִלְעֹתָיו תַּעֲשֶׂה עַל־שְׁנֵי צַדָּיו וְהָיָה לְבָתִּים לְבָדִים לְשֹׂאת אֹתוֹ בַּהֲמָה: ד וְתִרְתִּין עֲזָקָן דְּדָהָב תַּעֲבִיד לִיה מְלָרַע לְזִירִיה, עַל תִּרְתִּין זְוִיתִיה תַּעֲבִיד, עַל תִּרִין סָטְרוּהִי; וְיִהִי לְאַתְרָא לְאַרְיִחָא, לְמַטְל יִתִּיה בְּהוֹן.

כ"א צלעותיו: כאן הוא לשון זווית כתר גומו לפי שנאמר על שני צדיו על שתי זוויותיו שבשני צדיו: והיה: מעשה הטבעות האלה: לבתים לבדים: לכל בית תהיה הטבעת לבד:

(ה) וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב: ה וְתַעֲבִיד יֵת אֲרִיחָא, דָּאֲעִי שִׁטִּין; וְתַחֲפִי יִתְהוֹן, דְּהָבָא.

(ו) וְנָתַתָּה אֹתוֹ לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֹנֵד לָךְ שָׁמָּה: ו וְתִתִּין יִתִּיה קָדָם פָּרֹכֶתָא, דְּעַל אֲרֹנָא דְּסִהְדוּתָא קָדָם כְּפָרֶתָא, דְּעַל סִהְדוּתָא, דְּאֲזִמִּין מִימְרֵי לָךְ, תִּמֶן.

כ"א לפני הפרכת: שם תאמר

משוך מכנגד הארון לצפון או לדרום ת"ל לפני הכפרת מכוון כנגד הארון מבחוץ:

(ז) וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קִטְרֵת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יִקְטִירָנָה: ז וְיִקְטֵר עֲלוּהִי אֶהְרֹן, קִטְרֵת בְּסִמִּין; בְּצִפֹּר בְּצִפֹּר, בְּאַתְקִנּוּתִיה יֵת בּוֹצִינְיָא יִקְטִירָנָה.

כ"א בְּהִיטִיבוֹ: לשון נקוי הבזיכין של המנורה מדשן הפתילות שנשרפו בלילה והיה מטיבין בכל בקר ובקר: הנרות: לוצי"ש בלע"ז (לאמפמן) וכן כל נרות האמורות במנורה חוץ ממקום שנא' שם העלאה שהוא לשון הדלקה:

(ח) וּבִהְעֵלַת אֶהְרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה קִטְרֵת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם: ח וּבְאַדְלָקוֹת אֶהְרֹן יֵת בּוֹצִינְיָא בֵּין שְׁמִשָּׂא, יִקְטִירָנָה קִטְרֵת בְּסִמִּין תְּדִירָא קָדָם יִי, לְדִרְיֹכוֹן.

כ"א וּבִהְעֵלּוֹת: כְּשִׁידְלִיקָם לְהַעֲלוֹת

לְהַבְתֵּן: יִקְטִירָנָה: בכל יום פרס מקטיר שחרית ופרס מקטיר בין הערבים:

(ט) לֹא־תֵעָלוּ עָלָיו קִטְרֵת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֶסֶךְ לֹא תִסְכוּ עָלָיו: ט לֹא תִסְקוֹן עֲלוּהִי קִטְרֵת בְּסִמִּין נִכְרָאִין, וְעֹלָתָא וּמִנְחָתָא; וְנֶסֶכָא, לֹא תִנְסְכוֹן עֲלוּהִי.

כ"א לֹא תֵעָלוּ עָלָיו: עַל מִזְבֵּחַ זֶה:

קטרת זרה: שום קטורת של נדבה ועולה ומנחה: ולא עולה ומנחה. ומנחה היא של לחם:

(י) וּכְפָר אֶהְרֹן עַל־קִרְנָתָיו אַחַת בַּשָּׂנָה מִדֶּם חַטָּאת הַכֹּפָרִים אַחַת בַּשָּׂנָה יִכָּפֹר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא לַיהוָה: י וּכְפָר אֶהְרֹן עַל קִרְנִתִּיה, חָדָא בְּשַׁתָּא: מִדָּם חַטָּאת כְּפֹרִיָּא, חָדָא בְּשַׁתָּא יִכָּפֹר עֲלוּהִי לְדִרְיֹכוֹן קֹדֶשׁ קֹדָשִׁין הוּא, קָדָם יִי.

כ"א וּכְפָר אֶהְרֹן: מִתֵּן דָּמִים: אַחַת בַּשָּׂנָה: בְּיוֹם הַכְּפֹרִים. הוּא שְׁנָא' בְּאַחֲרֵי מוֹת וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי ה' וּכְפָר עָלָיו: חַטָּאת הַכֹּפָרִים: הֵם פֶּר וְשָׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכְּפֹרִים הַמְּכַפְּרִים עַל טוּמְאָת מִקְדָּשׁ וּקְדָשִׁי: קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים: הַמִּזְבֵּחַ מִקְדָּשׁ לְדָבָרִים הֵלְלוּ בְּלִבְד וְלֹא לַעֲבוּדָה אַחֲרָת: